

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22. 6. 2021 o odvolání obžalovaného **P.V.**, narozeného XXXXX, bytem XXXXX, t.č. Vazební věznice XXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 3. 5. 2021, č.j. 5 T 26/2021 – 1033, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný P.V. uznán vinným ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku (v bodech 1, 3, 4), zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku (v bodě 2) a zvláště závažným zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 4), kterých se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že 1) v období od měsíce března roku 2018, následně poté, co byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, do 14. 7. 2020, vždy v místě aktuálního společného bydliště v Brně, týral svoji přítelkyni A.M., nar. XXXXX, a to takovým způsobem, že ji opakovaně v nepravidelných intervalech v přesně nezjištěném počtu případů a se stále zvyšující četností častoval vulgárními výrazy typu „ty mrdko špinavá“, bezdůvodně ji fyzicky napadal, neboť se rozčílil kvůli malichernostem, jako že poškozená postavila jinam hrnek nebo že vytáhla pračku a nechala ji půl hodiny stát, kdy poškozenou nejprve napadal údery dlaní přes tvář a později i údery pěstmi, přičemž takto jednal,

- dne 27. 6. 2019 kolem 02:30 hod. v Brně na ulici XXXXX, ve společně obývaném bytě, kde napadl poškozenou tím způsobem, že ji uhodil čelem do hlavy, pročež poškozená ze společného obydlí odešla,

- dne 18. 10. 2019 kolem 14:00 hod. v Brně na ulici XXXXX, ve společně obývaném bytě, během vzájemné hádky napadl poškozenou tak, že ji uchopil a tahal za vlasy, pročež poškozená opět ze společného obydlí odešla,

- v blíže neurčené době ode dne 21. 2. 2020 do dne 23. 2. 2020 v Brně, v prostoru oplocené zahrady parcelního čísla XXXXX, zapsané na listu vlastnictví pod č. XXXXX, v katastrálním území Brno-Bohunice, v chatové oblasti zvané Kejbaly, ve společně obývané zahradní chatě, napadl

poškozenou tak, že ji uhodil pěstí na levé oko a dále ji udeřil polenem do levého kolene za současného verbálního napadání,

- dne 1. 7. 2020 kolem 22:30 hod. v Brně na ulici Kamenice, mezi obchodním domem Kaufland a křižovatkou s ulicí Jihlavská strčil do poškozené A.M., až upadla na zem do sedu na zadek, kdy právě kolem projížděla zdravotní záchranná služba, která zastavila a po prohlédnutí poškozenou odvezla k ošetření do Fakultní nemocnice Brno,

- dne 14. 7. 2020 kolem 14:00 hod. v Brně, v prostoru oplocené zahrady parcelního čísla XXXXX, zapsané na listu vlastnictví pod č. XXXXX, v katastrálním území Brno-Bohunice, v chatové oblasti zvané Kejbaly, když se jej poškozená A.M. zeptala, o čem mluví, neboť mu nerozuměla, jí odpověděl: „Nic, ty mrdko!“ v sedě se pootočil a bezdůvodně uhodil poškozenou hřbetem dlaně levé ruky opět na zoperovanou spodní čelist, kdy po úderu poškozenou začala silně bolet brada, pročež opětovně vyhledala lékařské ošetření na ambulanci Fakultní nemocnice Brno,

2) dne 26. 5. 2020 v přesně nezjištěném čase, v Brně, v prostoru oplocené zahrady parcelního čísla XXXXX, zapsané na listu vlastnictví pod č. XXXXX, v katastrálním území Brno-Bohunice, v chatové oblasti zvané Kejbaly, v zahradní chatě, po družce, poškozené A.M., nar. XXXXX, po jejím probuzení požadoval pohlavní styk, vlezl k ní pod deku se slovy: „Pojď, rozdáme si to“, když toto poškozená odmítla, nedbal jejího slovního odporu, kterým se mu bránila a snažila se pohlavnímu styku zabránit, poškozené násilím roztáhl nohy, které silou držela u sebe, zepředu na plačící poškozenou nalehl se slovy, že to bude muset vydržet, a následně na poškozené proti její vůli vykonal vaginální soulož až do svého vyvrcholení,

3) v přesně nezjištěný den, koncem května 2020, v Brně, v prostoru oplocené zahrady parcelního čísla XXXXX, zapsané na listu vlastnictví pod č. XXXXX, v katastrálním území Brno-Bohunice, v chatové oblasti zvané Kejbaly, v zahradní chatě v ranní době a pod vlivem alkoholu požadoval po tehdejší partnerce, poškozené A.M. sex, avšak poté, co byl odmítnut, poškozené řekl: „Ty mrdko jedna,“ uchopil ji za vlasy a udeřil ji pěstí pravou rukou do brady, až ucítila silnou bolest v oblasti levé spodní čelisti, kdy nevyhledala lékařské ošetření,

4) dále přibližně dne 24. 6. 2020 kolem 13:00 hod. na stejném místě, tedy v prostoru oplocené zahrady parcelního čísla XXXXX, zapsané na listu vlastnictví pod č. XXXXX, v katastrálním území Brno-Bohunice, v chatové oblasti zvané Kejbaly, při hádce kvůli ukládání meruněk do pytlů, přistoupil k poškozené A.M., jež se nacházela pod vlivem alkoholu, a pronesl: „Co děláš, ty mrdko jedna!“, v dřepu ranou pěstí pohybem pravou rukou směrem nad své pravé rameno udeřil poškozenou A.M., která za ním stála v předklonu, aby slyšela, do brady, až ucítila bolest tváře a brady na pravé straně, čímž jí tak způsobil středně těžké poranění v podobě zlomeniny spodní čelisti vpravo, a vlevo, se kterým poškozená opět nevyhledala lékařské ošetření, kdy byla následně dne 1. 7. 2020 převezena k ošetření do Fakultní nemocnice Brno, kde byla zjištěna poranění, tedy dvakrát zlomená spodní čelist, dne 2. 7. 2020 kolem 02:00 hod. přijata a hospitalizována, kdy téhož dne v dopoledních hodinách jí byla spodní čelist operována, kdy s uvedeným zraněním byla omezena v obvyklém způsobu života po dobu o jeden až dva týdny přesahující dobu 6 týdnů, zejména v podobě přijímání potravy, neboť musela pouze srkáním přijímat tekutou stravu.

Obžalovanému byl za shora uvedené trestné činy a za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2020, sp. zn. 4T 68/2020 uložen podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 7,5 roku. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Dále byl obžalovanému podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byl obžalovaný zavázán nahradit poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR škodu ve výši 12.348 Kč. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená A.M. odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

1. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný. Odvolání obžalovaného směřovalo jak do výroku o vině, tak do výroku o uloženém trestu. Soudu I. stupně vytýká, že nesprávně vyhodnotil provedené důkazy a vyvodil z nich nesprávné skutkové závěry, kdy na základě provedených důkazů nelze uzavřít, že by obžalovaný skutečně spáchal zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí, zvláště závažný zločin znásilnění a zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví. Jeho vina ve vztahu ke všem tvrzeným trestným činům je prokazována primárně výpovědí poškozené, kdy ostatní (nepřímé) důkazy, které mají podporovat výpověď poškozené, představují z velké části pouze zprostředkovanou výpověď poškozené. Soud I. stupně bez dalšího vzal za pravdivou výpověď poškozené, i přesto že existuje celá řada okolností, na základě nichž je třeba posoudit věrohodnost výpovědi poškozené za mizivou a jimiž se soud I. stupně dostatečně nezabýval. Poukazuje na pravidelnou a nadměrnou konzumaci alkoholu poškozenou. Snížená věrohodnost poškozené je potvrzována i znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie. Obžalovaný má za to, že z odůvodnění rozsudku není dostatečně zřejmé, na základě čeho považuje soud I. stupně jeho výpověď účelovou a tendenční. Obžalovaný nemá jediný důvod, aby ve vztahu k poškozené lhal, neboť jak sám uvedl, poškozená pro něj byla nejbližší osoba, snažil se jí pomoci, jednat s její těžkou závislostí na alkoholu a jednak věci péče syna poškozené M.. Pokud se týká znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který zpracoval MUDr. Krajsa. Tento žádným způsobem nepotvrzuje, že zlomeninu čelisti měl poškozené skutečně způsobit obžalovaný. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že mu poškozená sdělila, že jí sousedka udeřila berlí do obličeje a spadla na kole u obchodního centra Kaufland. Soud I. stupně dostatečně nezohlednil závěr znalce MUDR. Krajsy, který uvedl, že obžalovaná má výrazně zhoršený chrup a trpí výraznou atrofií kostí dolní čelisti. Pokud se týká svědeckých výpovědí D.B. a svědkyně K., tyto je třeba označit za nevěrohodné. Svědkyně B. má zájem na tom, aby byl obžalovaný odsouzen, neboť tento má se svědkyní spory ve věci týkající se pozůstalosti po matce svědkyně a věci péče o O.M.. Pokud se týká svědkyně K., manžel této svědkyně se v minulosti dostal do sporu s obžalovaným. Z výpovědí těchto svědkyň nelze dovodit ve vztahu ke skutkové podstatě týrání určitou trvalost tohoto stavu, neboť svědkyně hovořilo o dvou ojedinělých incidentech. Dále má obžalovaný za to, že bylo porušeno právo na spravedlivý proces, kdy nebyly provedeny jím navrhované důkazy, a to výslech L.Š., která jej ošetřovala po jednom z útoku, kdy jej poškozená napadla a vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a znalecký posudek z oboru neurologie (obžalovaný trpí pórůzovou deformací nervus fulvaris na pravém předloktí s úhlovou deformací). Dále obžalovaný namítá, že v průběhu hlavního líčení přesně senátu nepřipustil značnou část otázek položeným obžalovaným, jimiž v rámci své obhajoby chtěl směřovat vůči vyslychaným svědkům či znalcům. Obžalovaný tedy namítá, že soud I. stupně postupoval v rozporu s ust. § 2 odst. 5 trestního řádu a § 2 odst. 6 trestního řádu, neboť se soud I. stupně náležitě nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Postup soudu I. stupně v daném řízení nesvědčení o náležitém respektu principy nevinny a z něj vyplývající zásady *in dubio pro reo*. S ohledem na rozvedené skutečnosti obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a zprostil jej obžaloby, případně aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení a rozhodnutí.
2. Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud v souladu s ust. § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jím předcházelo a dospěl k závěru, že je zcela nedůvodné.

3. Napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno v souladu s trestním řádem a nedošlo v něm k žádným procesním vadám, v důsledku kterých by bylo namíste jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
4. Soud I. stupně ve věci provedl všechno potřebné dokazování tak, jak mu to ukládá ust. § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností. Dle přesvědčení odvolacího soudu není namíste provádět další dokazování výsledkem svědkyně L.Š. se a zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství, případně odvětví neurologie ohledně zdravotního omezení pravé ruky obžalovaného. Svědkyně Š. dle tvrzení obžalovaného měla vyjádřit k napadení obžalovaného ze strany poškozené, kdy tento návrh považuje odvolací soud za nadbytečný, jednak s ohledem na již provedené důkazy ve věci a i s ohledem na předmět dokazování v projednávané věci. Pokud tento výslech svědkyně má sloužit i k posouzení věrohodnosti poškozené, pak i z tohoto pohledu považuje odvolací soud tento návrh na doplnění dokazování za nadbytečný, kdy má za to, že bylo dokazování provedeno v dostatečném rozsahu, který je nutný pro posouzení věrohodnosti výpovědi poškozené. Ve vztahu k návrhu na doplnění dokazování, zpracování znaleckých posudků k posouzení zdravotních omezení souvisejících s pórázovou deformací na pravém předloktí obžalovaného, je nutno konstatovat, že odvolací soud nezpochybňuje zdravotní obtíže obžalovaného s pravou rukou, ale jak správně uvádí již soud I. stupně, sám obžalovaný uvedl, že předělával věci v bytě svědkyni G., pomáhal řezat větve, sekát trávu, což potvrdila i samotná svědkyně. Z výpovědi svědkyně K. a B. vyplynulo, že obžalovaný byl schopen fyzického napadení poškozené, při kterém používal i pěsti. Stranou nelze ani ponechat zjištění soudu I. stupně, který učinil v rámci hlavního líčení, kdy pozoroval, že obžalovaný zatínal obě ruce v pěst, úchopové schopnosti měl zachovány. Za této situace považuje odvolací soud za nadbytečné doplňovat dokazování vypracováním navrhovaných znaleckých posudků. Pokud bylo dále ze strany obžalovaného namítáno, že byl zkrácen na svých právech, když mu předsedkyní senátu nebyla připuštěna značná část otázek, pak této námitce odvolací soud nepřisvědčil. Z protokolu o hlavním líčení se podává, že obžalovaný byl ze strany předsedkyně senátu opakovaně poučován o sugestivních a kapciózních otázkách s tím, že takové otázky nebudou připuštěny. Obžalovanému byla opakovaně umožněna porada s obhájcem k tomu, jak má pokládat otázky. Takový postup předsedkyně senátu při vedení hlavního líčení byl zcela v souladu s trestním řádem (§ 101 odst. 3 trestního řádu). Takovým postupem soudu I. stupně nedošlo ke zkrácení obhajovacích práv obžalovaného. Obžalovanému byla dána adekvátní příležitost, aby zpochybnil výpověď svědka, případně mu kladl otázky ať už sám, případně prostřednictvím svého obhájce, avšak zcela správně nebylo obžalovanému umožněno klást kapciózní či sugestivní otázky. Soud I. stupně příležitostně vyložil, že při zjišťování skutkového stavu vycházely jména z výpovědi poškozené A.M., kdy věnoval náležitou pozornost posouzení věrohodnosti poškozené. Ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví psychologie se podává, že poškozená je osobou závislou na alkoholu, kdy toleruje vysoké dávky alkoholu ve stavech do středního stupně opilosti je schopna správně a příležitostně vyhodnotit jednání obžalovaného v základních souvislostech. Je schopna přiměřeně a účinně reagovat ve vyhrocených situacích, případně fyzické převaze obžalovaného se bránila především únikem z jeho dosahu. Dále bylo konstatováno, že je schopna projevit svůj případný nesouhlas s pohlavním stykem, v jednání se projevuje jako aktivní. Obecná věrohodnost byla znalci hodnocena jako snižená. Poškozená je schopna správně vnímat, zapamatovat si a podle potřeby reprodukovat zásadní informace prožitého děje. Výpověď poškozené je prožitkově ukotvena, není produktem fantazie. Pokud se týká specifické věrohodnosti, poškozená zásadní informace podává správně, některé věci si však přesně nepamatuje, případně je ani není ochotna říci. Znalkyně PhDr. Blanka Zapletalová uvedla, že během vyšetření nezaznamenala, že by chtěla poškozená vědomě ubližovat a lhát v neprospěch obžalovaného. Poškozená není nepřátelsky naladěna, že by si vymýšlela. Věřohodnost poškozené je podporována záznamy Policie ČR, kdy jsou evidována jednotlivá oznámení o napadání poškozené ze strany obžalovaného. S výpovědi poškozené koresponduje i výpověď svědkyně J.K., které si poškozená stěžovala, že ji obžalovaný mlátí. Svědkyně na poškozené viděla zranění, přímo

viděla, jak jí obžalovaný dával facky přes obličej. Obdobně vypovídala i svědkyně D.B., která potvrzuje výpověď poškozené, pokaždé když byla v bytě, slyšela od obžalovaného vulgární, verbální napadání, zažila i agresivní jednání, kdy poškozená dostala pěstí do břicha. Nepřímo je výpověď poškozené podporována výpovědí svědkyně pracovnice OSPOD K.Š., kdy uvedla, že obžalovaný vystupoval směrem k poškozené agresivně, poškozená hovořila o tom, že jí obžalovaný napadá, že ji bije a to i pěstmi. Závěr svědkyně byl takový, že domácí násilí tam probíhá. Poškozená ji ukazovala i zranění. Přestože obžalovaný uvádí, že alkohol nepije, drogy nebere, tak ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se podává, že je agresivní, závislý na alkoholu. Z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2020, č.j. 4 T 68/2020 – 76, který nabyt právní moci dne 6. 8. 2020 se podává, že obžalovaný byl odsouzen mimo jiné pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, kdy předmětného skutku se dopustil dne 16. 2. 2020, kdy řídil osobní motorové vozidlo po předchozím vědomém požití psychotropní látky. Z výpovědi poškozené pak dále korespondují i provedené lékařské zprávy a zejména znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ze kterého je patrné, jak zranění poškozená utrpěla, jak tato zranění omezovala poškozenou v obvyklém způsobu života, znalec se vyjadřoval i k mechanismu vzniku těchto zranění. Pokud se týká zlomeniny čelisti, tak toto odpovídá úderu do obličeje. Znalec se dále vyjadřoval i k dalším způsobům, jak může dojít ke zlomení čelisti. Jedná se o působení tupého násilí jako je úder, kop, případně i pádem na čelist může dojít k její zlomenině. V případě, že se jedná o pád z kola, tak je to provázeno výrazným zevním poškozením, trzně zhmžděnými rány na obličej, které jsou nápadné a nic takového tam není a ani ve zdravotnické dokumentaci popisováno nebylo. Z výše uvedeného je zřejmé, že soud I. stupně nepochybil, jestliže při zjišťování skutkového stavu vycházel z výpovědi poškozené. Přesto, že byla zjištěna snížená obecná věrohodnost výpovědi poškozené, je nutno uvést, že se nejedná o jediný usvědčující důkaz ve věci. Výpověď poškozené je podporována dalšími ve věci provedenými ať již přímými či nepřímými důkazy. Provedené důkazy zhodnocené jednotlivě i ve vzájemných souvislostech umožňují učinit jednoznačný závěr o vině obžalovaného. Pokud se týká námitek podaných v podaném odvolání, jsou opakováním obhajobu obžalovaného, na kterou však bylo soudem I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku odpovídajícím způsobem reagováno. Je výsadním právem soudu I. stupně provedené důkazy hodnotit a odvolacímu soudu nepřislouží z podnětu podaného odvolání měnit skutkové právní závěry jen proto, že by hodnotil důkazy jinak.

5. Ze správně zjištěného skutkového stavu věci byly vyvozeny odpovídající závěry právní. Obžalovaný tím, že týral osobu blízkou žijící ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu, naplnil zákonné znaky podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku v bodech 1, 3, 4. Dále obžalovaný tím, že jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal souloží, naplnil zákonné znaky zvláště závažného zločinu znásilnění podle ust. § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku (jednání popsané v bodě 2.). Dále obžalovaný jednáním popsáním v bodě 4) jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, tedy dvojitou zlomeninu dolní čelisti, je nutno vzhledem k charakteru zranění a v souvislosti s délkou léčení posuzovat jako těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku. Pokud se týká námitek obžalovaného, že poškozená měla výrazně zhoršený chrup a trpěla výraznou atrofií kosti dolní čelisti, jak vyplývá ze znaleckého závěru MUDr. Krajsy a tyto skutečnosti jsou významné jak pro vznik zlomení dolní čelisti, tak i pro délku léčby, pak má odvolací soud za to, že obžalovaný si musel být vědom špatného zdravotního stavu poškozené, sám poukazoval na to, že poškozená dlouhodobě pila větší množství alkoholu a s ohledem na to, že obžalovaný s poškozenou po dobu jak více dvou let žil, si musel být vědom toho, že poškozená má silně kazový chrup s výrazným deficitem zubů. Obžalovaný tak jednáním popsáním pod bodem 4) výroku napadeného rozsudku naplnil všechny zákonné znaky zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku. Po stránce subjektivní jednal obžalovaný v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve vztahu k zvláště závažnému zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku

minimálně v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, kdy s ohledem na způsob provedení útoku (údery pěstí směřující do brady poškozené) byl minimálně srozuměn s tím, že může způsobit zranění výše uvedeného charakteru. Pokud jde o uložený trest, pak soud I. stupně přihlédl ke všem skutečnostem rozhodným a uvedeným v ust. § 39 - § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému přitěžovalo, že se jednalo o osobu, která v minulosti byla opakovaně soudně trestána, a to i pro násilnou trestnou činnost, je speciálním recidivistou, projednávané trestné činnosti se obžalovaný dopouští krátce po propuštění z výkonu dlouholetého nepodmíněného trestu. Dále obžalovanému přitěžuje, že se dopustil více trestných činů. Správně soud I. stupně dospěl k závěru, že je namístě ukládání souhrnného trestu, a to s ohledem na rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2020, sp. zn. 4 T 68/2020. Obžalovanému tak byl ukládán souhrnný trest podle ust. § 145 odst. 1 trestního zákoníku, byl ohrožen trestem odnětí svobody v rámci trestní sazby od 3 do 10 let. Trest odnětí svobody uložený nad polovinou zákonné trestní sazby, tj. ve výměře 7,5 roků nelze s ohledem na výrazné přitěžující okolnosti na straně obžalovaného a absenci polehčujících okolností považovat za trest nepřiměřeně přísný. Takto uložený trest odpovídá jak míře škodlivosti jednání obžalovaného, tak i jeho osobě a možnostem jeho nápravy. Zcela namístě bylo i zopakování trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let, když v části trestné činnosti se obžalovaný dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2020, sp. zn. 4T 68/2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Pochybení nebylo shledáno ani ve výrocích o náhradě škody.

6. V návaznosti na to, co je výše rozvedeno, bylo odvolání obžalovaného P. V. podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to pašální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Pašální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč**. (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 22.06.2021

JUDr. Vlastimír Čech v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Dan Krátký v. r.